

Motion till riksdagen 2019/20:2235

av **Anders Hansson (M)**

Översyn av nuvarande ledamotsstöd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga en översyn av lagen (1999:1209) om stöd till riksdagsledamöternas och partigruppernas arbete i riksdagen i syfte att öka riksdagsledamöternas möjlighet till självständighet och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.

Motivering

Enligt regeringsformens första kapitel och första paragraf utgår all offentlig makt i Sverige från folket. Den svenska folkstyrelsen bygger på fri åsiktsbildning och på allmän och lika rösträtt. Den förverkligas genom ett representativt och parlamentariskt statsskick och genom kommunalt självstyre.

I regeringsformens första kapitel och fjärde paragraf slås fast att riksdagen är folkets främsta företrädare.

Tredje kapitlets första paragraf uppger att antalet ledamöter i riksdagen ska vara 349 medan det i nionde paragrafen fastslås att det för varje mandat ett parti erhållit ska utses en riksdagsledamot och en ersättare för denne.

Som en del av Sveriges högsta beslutande organ, riksdagen, innehar således riksdagsledamoten en betydande makt och ansvar att förvalta det förtroende som givits ledamoten av invånarna att värna om vår demokrati och fatta genomtänkta beslut för Sveriges bästa. Riksdagsledamöterna bör därmed ges bästa möjliga förutsättningar och stöd för att kunna utföra sitt arbete.

Riksdagens partier får regelbundet ekonomiskt stöd för politiska sekreterare till riksdagens ledamöter i enlighet med lag 1999:1209. Stödet är, enligt lagens 10 §, avsett att bekosta handläggarehjälp åt riksdagens ledamöter. Stödet beräknas efter normen att det ska motsvara kostnaden för en politisk sekreterare per riksdagsledamot. Vid bestämmandet av stödets storlek ska beloppet 59 300 kr per politisk sekreterare och månad ligga till grund för beräkningen (lag 2015:807).

Då partierna har arbetsgivaransvaret för de politiska sekreterarna och självständigt, utan granskning och utan överläggning med eller medgivande från riksdagsledamöterna, disponerar stödet finns uppenbar risk att stödets övergripande syfte som ledamotsstöd inte uppnås. Flertalet ledamöter vittnar om att de endast erbjuds ledamotsstöd till mindre del och att stödet istället går till respektive partis övriga funktioner. Detta är olyckligt på många vis. Främst för ledamöterna som drabbas genom minskat stöd och därmed minskad förmåga att på bästa sätt utföra sitt uppdrag, men också för svensk demokrati då förfarandet försvagar riksdagsledamöternas självständiga roll i riksdagen till förmån för partierna. Ledamotsstödet har således blivit ett indirekt partistöd.

Jag förespråkar därför att en översyn genomförs i syfte att säkerställa att ledamotsstödet ursprungliga syfte bättre efterlevs.

Anders Hansson (M)